

KANUN**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN****Kanun No. 6637****Kabul Tarihi: 27/3/2015**

MADDE 1 – 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2 – (1) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Millî Eğitim Bakanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.”

MADDE 2 – 22/12/2014 tarihli ve 6583 sayılı 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa bağlı (İ) işaretli Cetvelin “II. Kamu Görevlilerine İlişkin Toplam Atama Sayısı Sınırları” bölümünde yer alan “36.000” ve “40.000” rakamları sırasıyla “73.600” ve “77.600” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ev sahibi hükümet anlaşmaları veya ülkemizin taraf olduğu diğer anlaşmalar çerçevesinde Türkiye’de faaliyet gösteren uluslararası kuruluşlar ile bu kuruluşlara bağlı program, fon, temsilcilik ve özel ihtisas kuruluşlarının resmî kullanımları için yapılacak mal teslimi ve hizmet ifaları, bunların sosyal ve ekonomik yardım amacıyla bedelsiz olarak yapacakları mal teslimi ve hizmet ifaları, bedelsiz mal teslimi ve hizmet ifaları ile ilgili mal ve hizmetlerin bunlara teslim ve ifası; ilgili kurum, temsilcilik, program, fon ve özel ihtisas kuruluşlarının Türkiye’deki faaliyetlerinin devamı veya ilgili kurumlara ilişkin uluslararası anlaşmaların yürürlükte bulunduğu süre içinde katma değer vergisinden müstesnadır.”

“Birinci fıkrada yer alan istisnadan yararlanan kuruluşların yönetici kadrolarında görev yapan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmayan mensuplarına Türkiye’de görevde buldukları süre içinde yapılacak mal teslimi ve hizmet ifaları da katma değer vergisinden müstesnadır.”

MADDE 4 – 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına “ithali veya bunlara teslimi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile ev sahibi hükümet anlaşmaları veya ülkemizin taraf olduğu diğer anlaşmalar çerçevesinde Türkiye’deki uluslararası kuruluşlar ve bunların yönetici kadrolarında görev yapan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmayan mensupları tarafından Türkiye’de görevde buldukları süre içinde kendi ihtiyaçları için ilk iktisabı, ithali veya bunlara teslimi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5 – 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 107/A maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Elektronik ortamda tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.”

MADDE 6 – 213 sayılı Kanuna 132 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 132/A maddesi eklenmiştir.

“Elektronik yoklama

MADDE 132/A – Yoklama neticeleri, yoklama yerinde bu Kanunun 131 inci maddesinde yer alan yoklama fişi ile aynı mahiyette olan, elektronik ortamda tanzim olunan “yoklama fişi” ile de kayıt altına alınabilir. Bu fiş, nezdinde yoklama yapılan veya yetkilisi tarafından elektronik imza araçlarıyla imzalanır. Yoklama fişinin elektronik imza araçlarıyla imzalanmaması durumunda yoklama fişini temsil eden ve yoklama fiş muhteviyatının değiştirilemeyeceğini güvence altına alan benzersiz bir kodun üzerine yazıldığı bir form imzalanır.

Maliye Bakanlığı elektronik ortamda kayıt altına alınan yoklama fişleri ile birinci fıkrada belirtilen formların şekil ve muhteviyatını tespit etmeye, bunların şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle imzalanması usul ve esaslarını belirlemeye, bunları internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve elektronik ortamda yürütülecek yoklama faaliyetlerine ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 7 – 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (n) bendinde yer alan “Türk Hava Yolları Anonim Ortaklığından yapılacak hizmet alımları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğünün her türlü program, haber, yapım ve yayınlarla ilgili olarak Anadolu Ajansı Türk Anonim Şirketinden yapacağı mal ve hizmet alımları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 8 – 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“1) Finans, bankacılık ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar ile kamu iktisadi teşebbüsleri hariç olmak üzere sermaye şirketlerinin ilgili hesap dönemi içinde, ticaret siciline tescil edilmiş olan ödenmiş veya çıkarılmış sermaye tutarlarındaki nakdi sermaye artışları veya yeni kurulan sermaye şirketlerinde ödenmiş sermayenin nakit olarak karşılanan kısmı üzerinden Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından indirimden yararlanan yıl

için en son açıklanan “Bankalarca açılan TL cinsinden ticari kredilere uygulanan ağırlıklı yıllık ortalama faiz oranı” dikkate alınarak, ilgili hesap döneminin sonuna kadar hesaplanan tutarın %50’si.

Bu indirimden, sermaye artırımına ilişkin kararın veya ilk kuruluş aşamasında ana sözleşmenin tescil edildiği hesap döneminden itibaren başlamak üzere izleyen her bir dönem için ayrı ayrı yararlanılır. Sonraki dönemlerde sermaye azaltımı yapılması hâlinde azaltılan sermaye tutarı indirim hesaplamasında dikkate alınmaz.

Bu bent hükümlerine göre hesaplanacak indirim tutarı, nakdi sermayenin ödendiği ay kesri tam ay sayılmak suretiyle hesap döneminin kalan ay süresi kadar hesaplanır. Matrahın yetersiz olması nedeniyle ilgili dönemde indirim konusu yapılamayan tutarlar, sonraki hesap dönemlerine devreder. Bu bendin uygulanmasında sermaye şirketlerine nakit dışındaki varlık devirlerinden kaynaklananlar dâhil olmak üzere, sermaye şirketlerinin birleşme, devir ve bölünme işlemlerine taraf olmalarından veya bilançoda yer alan öz sermaye kalemlerinin sermayeye eklenmesinden kaynaklanan ya da ortaklar veya bu Kanununun 12 nci maddesi kapsamında ortaklarla ilişkili olan kişilerce kredi kullanılmak veya borç alınmak suretiyle gerçekleştirilen sermaye artırımları, indirim hesaplamasında dikkate alınmaz.

Bu bentte yer alan oranı, şirketlerin aktif büyüklükleri, ortaklarının hukuki niteliği, çalışan personel sayıları ve yıllık net satış hasılatlarına göre veya sermayenin kullanıldığı yatırımdan elde edilen gelirlerin kurumun esas faaliyeti kapsamında olmayan faiz, kâr payı, kira, lisans ücreti, menkul kıymet satış geliri gibi pasif nitelikli gelirlerden oluşmasına göre ya da sermayenin kullanıldığı yatırımların teşvik belgeli olup olmadığına veyahut makine ve teçhizat veya arsa ve arazi yatırımları için sermayenin kullanıldığı alanlar itibarıyla ya da bölgeler, sektörler ve iş kolları itibarıyla ayrı ayrı sifıra kadar indirmeye veya %100’e kadar artırmaya; halka açık sermaye şirketleri için halka açıklık oranına göre %150’ye kadar farklı uygulamaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 9 – 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun geçici 20 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “1 milyar Türk Lirasına” ibareleri “2 milyar Türk Lirasına” şeklinde değiştirilmiş, maddenin üçüncü fıkrasında yer alan “kredi garanti kurumları ile aktarılabilecek kaynağın kullandırılmasına” ibaresi “kredi garanti kurumlarının belirlenmesine, aktarılabilecek kaynağın kullandırılmasına ve bu maddenin birinci fıkrasında belirlenen tutar dayanak gösterilerek söz konusu tutarın 10 katını aşmamak üzere bu kurumlarca verilebilecek kefaletin bakiye tutarına” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10 – 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin on sekizinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve on dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(19) Sigorta eksperinin, sigortacı veya sigorta ettiren ya da sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayan kişiler tarafından atanması, eksperin iş kabulü, asgari ücret tarifesinin tespiti de dahil olmak üzere ekspertiz ücretinin belirlenmesi ile ilgili usul ve esaslar Birlik ve Sigorta Eksperleri İcra Komitesinin görüşleri alınarak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 11 – 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 107 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Sermaye piyasası araçlarının fiyatlarını, değerlerini veya yatırımcıların kararlarını etkilemek amacıyla yalan, yanlış veya yanıltıcı bilgi veren, söylenti çıkaran, haber veren, yorum yapan veya rapor hazırlayan ya da bunları yayıyan ve bu suretle menfaat sağlayanlar iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beş bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılırlar.”

MADDE 12 – 6362 sayılı Kanunun 130 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) 2015 yılı gelirlerinden başlamak üzere, Kurul tarafından düzenlenen ve denetlenen borsaların ve diğer teşkilatlanmış piyasaların, merkezî takas kurumlarının, merkezî saklama kurumlarının ve MKK’nın faiz gelirleri hariç tüm gelirleri üzerinden, Kurula 2014 yılı gelirleri üzerinden kaydedilmiş olan gelir tutarlarının her yıl, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından Türkiye geneli için hesaplanan Tüketici Fiyat Endeksi ve Yurtiçi Üretici Fiyat Endeksinin, Aralık ayından bir önceki yılın Aralık ayına göre değişim oranlarının aritmetik ortalaması oranında artırılması suretiyle bulunacak tutarları Kurul bütçesine Kurul tarafından gelir olarak kaydedilir. Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten sonra kurulacak, fıkra kapsamındaki kurumların, kuruluşlarını takip eden yıldan başlamak üzere, faiz gelirleri hariç tüm gelirlerinin azami yüzde onu olmak üzere her takvim yılı için Kurulca belirlenecek oranı Kurul bütçesine Kurul tarafından gelir olarak kaydedilir. Ancak, bu fıkraya göre yapılacak ödemelerin zamanı ve tutarları, gelirin elde edildiği yılı izleyen takvim yılında Kurulun nakit durumu dikkate alınarak Kurul tarafından en az otuz gün öncesinden ilgili kurumlara bildirilir. Bir takvim yılı içinde talep edilmeyen tutarlar izleyen yıllarda ödenecek tutara eklenir ve Kurul tarafından aynı usul ile talep edilebilir.”

MADDE 13 – 20/6/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Sistem işleticisi, ödeme kuruluşu ve elektronik para kuruluşu bu Kanunda yer alan hususlar ile ilgili belgeleri ve kayıtları en az on yıl süreyle güvenli ve istenildiği an erişime imkân sağlayacak şekilde yurt içinde saklar. Sistem işleticisinin faaliyetlerini yürütmede kullandığı bilgi sistemleri ve bunların yedekleri de yurt içinde tutulur. Ödeme kuruluşu ve elektronik para kuruluşunun faaliyetlerini yürütmede kullandıkları bilgi sistemlerine ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.”

MADDE 14 – 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Çeyiz hesabı ve Devlet katkısı

EK MADDE 2 – (1) Türk vatandaşlarına ve 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 28 inci maddesi kapsamına girenlere, 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi mevduat veya katılım bankalarının yurt içi şubelerinde Türk Lirası cinsinden çeyiz hesabı açmaları, asgari 3 yıl boyunca sistemde kalmaları, 27 yaşını doldurmadan ilk evliliklerini yapmaları ve evliliklerini müteakip ilgili bankaya başvurmaları hâlinde üçüncü fıkraya göre belirlenecek usul ve esaslara göre Devlet katkısı ödenir. Devlet katkısı ödemesi hesapta biriken toplam tutarın yüzde 20’sini ve azami 5.000 Türk Lirasını geçemez. Azami tutar her yıl yeniden değerlendirilerek artırılır. Azami tutarı üç katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

(2) Devlet katkısı, Bakanlık bütçesine bu amaçla konulan ödenekten defaten karşılanır ve hak sahibine hesabın bulunduğu banka aracılığıyla ödenir. Hak sahipliğinin tespitinden ve aktarılacak Devlet katkısının doğru ve tam hesaplanmasından hesabın bulunduğu banka sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısının ödendiği tarihten tahsil edildiği tarihe kadar geçen süreye 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranında hesaplanacak faiz ile birlikte 1 ay içinde ödenmesi gerektiği Bakanlık tarafından bir yazı ile bankaya bildirilir. Bu süre içinde ödeme yapılmaması hâlinde bu alacaklar, vergi dairesince anılan Kanun hükümlerine göre, ilgili bankalardan takip ve tahsil edilir.

(3) Bu madde kapsamında; hesap sahiplerinin ödeme planlarına, Devlet katkısına ilişkin hak ediş sürelerinin tespitine ve birikim yapılan süreler ile ödeme planlarına göre Devlet katkısı oranının ve azami tutarın birinci fıkrada belirtilen sınırlar dâhilinde farklılaştırılmasına, hesapların denetimine ve uygulamaya yönelik diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Bakanlığın görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.

(4) Hesap sahibinin Devlet katkısına hak kazanmış olması koşuluyla, hak ettiği Devlet katkısının tamamı ile çeyiz hesabında biriken toplam miktarın Devlet katkısı için başvuru tarihinde geçerli olan bir yıllık asgari net ücrete karşılık gelen tutarı, nafaka borçları hariç olmak üzere haczedilemez, rehnedilemez, iflas masasına dâhil edilemez. Hesap sahibinin çeyiz hesabında biriken toplam miktarının haczedilemeyecek, rehnedilemeyecek, iflas masasına dâhil edilemeyecek tutarını üç misline kadar artırmaya üçüncü fıkra kapsamında belirlenecek usul ve esaslara göre Bakanlar Kurulu yetkilidir. Hesap sahibinin Devlet katkısını alabilmek amacıyla yapacağı başvuru tarihinden sonra ilgili bankaya tebliğ edilen haciz, rehin ve iflas talebine karşılık gelen tutarın ödenmesi, Devlet katkısına hak kazanılıp kazanılmadığı hususu açıklık kazanana kadar bekletilir.”

MADDE 15 – 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Konut hesabı ve Devlet katkısı

EK MADDE 3 – (1) Konut sahibi olmayan Türk vatandaşlarına, yurt içinde satın alacakları ilk ve tek konut için 5411 sayılı Kanuna tabi mevduat veya katılım bankalarının yurt içi şubelerinde Türk Lirası cinsinden konut hesabı açmaları, asgari 3 yıl boyunca sistemde kalmaları ve konutu satın almalarını müteakip ilgili bankaya başvurmaları hâlinde üçüncü fıkraya göre belirlenecek usul ve esaslara göre Devlet katkısı ödenir. Devlet katkısı ödemesi hesapta biriken toplam tutarın yüzde 20’sini ve azami 15.000 Türk Lirasını geçemez. Azami tutar her yıl yeniden değerlendirilerek artırılır. Azami tutarı üç katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu madde hükümleri 5901 sayılı Kanununun 28 inci maddesi kapsamına girenlere uygulanmaz.

(2) Devlet katkısı, Bakanlık bütçesine bu amaçla konulan ödenekten defaten karşılanır ve hak sahibine hesabın bulunduğu banka aracılığıyla ödenir. Hak sahipliğinin tespitinden ve aktarılacak Devlet katkısının doğru ve tam hesaplanmasından hesabın bulunduğu banka sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısının ödendiği tarihten tahsil edildiği tarihe kadar geçen süreye 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranında hesaplanacak faiz ile birlikte 1 ay içinde ödenmesi gerektiği Bakanlık tarafından bir yazı ile bankaya bildirilir. Bu süre içinde ödeme yapılmaması hâlinde bu alacaklar, vergi dairesince anılan Kanun hükümlerine göre, ilgili bankalardan takip ve tahsil edilir.

(3) Bu madde kapsamında; Devlet katkısına konu olacak konutların niteliğine, hesap sahiplerinin ödeme planlarına, Devlet katkısına ilişkin hak ediş sürelerinin tespitine ve birikim yapılan süreler ile ödeme planlarına göre Devlet katkısı oranının ve azami tutarın birinci fıkrada belirtilen sınırlar dâhilinde farklılaştırılmasına, hesapların denetimine ve uygulamaya yönelik diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar Bakanlığın görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.”

MADDE 16 – 633 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Doğum yardımı

EK MADDE 4 – (1) Türk vatandaşlarına, canlı doğan birinci çocuğu için 300 TL, ikinci çocuğu için 400 TL, üçüncü ve sonraki çocukları için 600 TL doğum yardımı yapılır. Bu yardım Türk vatandaşı olan anne veya babaya, her ikisi de Türk vatandaşı ise anneye yapılır. Doğum yardımı, Bakanlıkça belirlenen zorunlu hâllerde babaya ödenebilir. Doğum yardımı ödenmesinde Kimlik Paylaşımı Sisteminde yer alan nüfus kayıtları esas alınır. Bu kapsamda yapılan ödemeler, Bakanlık bütçesine bu amaçla konulan ödenekten karşılanır. Bu fıkrada belirtilen tutarları artırmaya

Bakanlık ile Maliye Bakanlığı müştereken yetkilidir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen işçilerden, kapsamında buldukları bireysel iş sözleşmesi veya toplu iş sözleşmesi hükümlerine göre işçinin kendisi veya eşinin doğum yapması nedeniyle işçiye bir ödeme yapılması kararlaştırılmış olanlara, kararlaştırılan tutarın bu madde uyarınca yapılacak ödeme tutarından daha az olması hâlinde sadece aradaki fark ödenir. Kararlaştırılan tutarın bu maddeye göre yapılacak ödeme tutarından daha fazla olması hâlinde ise bu maddeye göre ödeme yapılmaz.

(3) Kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen personele, doğum yardımı ödeneği veya başka bir ad altında aynı amaçla ilgili mevzuatta öngörülen ödemeler yapılmaz.

(4) 5901 sayılı Kanununun 28 inci maddesi kapsamına girenler bu madde hükümlerinden aynen yararlandırılır.

(5) Doğum yardımı, hiçbir vergi ve kesintiye tabi tutulmaksızın ödenir ve haczedilemez. Doğum yardımından yararlananların gerçek dışı beyanda bulunmaları nedeniyle yersiz ödemeye sebebiyet verilmesi hâlinde, bu ödemelerin, bir ay içinde ödemenin yapıldığı tarihten tahsil edildiği tarihe kadar geçen süreye 6183 sayılı Kanununun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranında hesaplanacak faiz ile birlikte iade edilmesi, haksız yararlanana ödeme yapan kurum tarafından bir yazı ile bildirilir. Bu süre içinde ödeme yapılmaması hâlinde bu alacakların ilgili vergi dairesine bildirilmesi üzerine anılan Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilir.

(6) Doğum yardımının ödenme esasları ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar, altı ay içinde İçişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı görüşleri alınarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir.”

MADDE 17 – 8/1/2002 tarihli ve 4736 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanununun 1 inci maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İkinci ve üçüncü fıkra hükümleri kapsamında, belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma hizmeti veren her bir ulaşım aracı ile özel deniz ulaşımı aracı için bunların işletmecilerine, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten ilgili belediyeler aracılığıyla her ay gelir desteği ödemesi yapılır. Yapılacak aylık gelir desteği ödemesini yıllık olarak belirlemeye, bu tutarı faaliyette bulunulan yere ve/veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma hizmeti veren her bir ulaşım aracını taşıma kapasitesine göre farklılaştırmaya ve yapılacak ödemeye ilişkin diğer esas ve usuller Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken altı ay içinde belirlenir.”

MADDE 18 – Ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlıği bölümüne eklenmiştir.

MADDE 19 – 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bu Kanunla idari yargıda” ibaresi “İvedi yargılama usulü hariç olmak üzere bu Kanunla idari yargıda” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. İvedi yargılama usulüne ilişkin olmak üzere, 18/6/2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra on beş gün içinde temyiz kanun yoluna başvurulmadığı için temyiz talebi reddedilen kararlara karşı, bu fıkrayı ihdas eden Kanunun yayımı tarihinden itibaren on beş gün, bu fıkrayı ihdas eden Kanunun yayımı tarihinden önce aynı gerekçeyle temyiz talebi reddedilmekle birlikte bu fıkrayı ihdas eden Kanunun yayımı tarihinden sonra tebliğ edilen kararlara karşı da bu kararların tebliğ tarihinden itibaren on beş gün içinde yeniden temyiz yoluna başvurulabilir.”

MADDE 20 – 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 46 ncı maddesinin (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık ön lisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından bu süreler sonunda mezun olamayan öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ve öğrenim ücreti alınır. Çift ana dal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı alınır. Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen öğrenim sürelerinde lisansüstü programlardan mezun olamayan öğrencilerden de bu madde hükümlerine göre katkı payı alınır.”

MADDE 21 – 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 71 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla 2014-2015 eğitim-öğretim yılı için öğrencilerden tahsil edilmiş öğrenci katkı payı ve öğrenim ücretlerinin ilgili dönem için öngörülen katkı payı ve öğrenim ücretlerini aşan kısmı, talep edilip edilmediğine bakılmaksızın ilgililere red ve iadeler gelir kaleminden iade edilir.”

MADDE 22 – 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 35 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Bu şekilde istihdam edilen Müsteşara 56.400 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda aylık ücret ödenir. Ocak, Nisan, Haziran, Temmuz, Ekim ve Aralık aylarında birer aylık ücreti tutarında

ikramiye verilir. Yapılacak diğer ödemeler ile bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca tespit edilir.”

MADDE 23 – Bu Kanunla;

- a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 207 nci maddesi,
- b) 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun 176 ncı maddesi,
- c) 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan “Bu maddenin (ç) fıkrasında belirtilen durumlarda her” ibaresi,
- ç) 6362 sayılı Kanunun 138 inci maddesinin sekizinci fıkrasının ikinci cümlesi,
- d) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 8 inci maddesinin (d) bendinin ikinci cümlesi, yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 24 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 34 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce usulüne uygun olarak yürürlüğe giren ve 23/6/2000 tarihli ve 4586 sayılı Petrolün Boru Hatları ile Transit Geçişine Dair Kanun kapsamında bulunan milletlerarası andlaşma hükümleri çerçevesinde katma değer vergisinden istisna edilmiş olan transit petrol boru hattı projelerinin inşa ve modernizasyonunu gerçekleştirenlere 1/1/2014 tarihinden itibaren yapılan teslim ve hizmetler katma değer vergisinden müstesnadır.

Bu kapsamda yapılan mal teslimleri ve hizmet ifaları nedeniyle yüklenen vergiler, vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan vergiden indirilir. İndirim yoluyla telafi edilemeyen vergiler, 32 nci madde hükmü uyarınca istisna kapsamında işlem yapan mükellefin talebi üzerine iade edilir.

Maliye Bakanlığı, istisna kapsamına girecek teslim ve hizmetleri tanımlamaya, istisna ve iadeye ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 25 – 5/6/1986 tarihli ve 3303 sayılı Taşkömürü Havzasındaki Taşınmaz Malların İktisabına Dair Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında kalan ve bu maddeyi ihdas eden 11/11/1999 tarihli ve 4479 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih olan 14/11/1999 tarihinden önce yapılan tapulama ve kadastro çalışmaları sonucunda hükmen de olsa tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmaz mallar ile tescil harici bırakılan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler; 14/11/1999 tarihindeki zilyetleri veya fiili kullanıcıları tespit edilmek ve aynı tarih itibarıyla varsa üzerindeki muhdesatın kime veya kimlere ait olduğu ve kim veya kimler tarafından ne zamandan beri kullanıldığı kadastro tutanağının beyanlar hanesinde gösterilmek suretiyle, 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 11 inci maddesinde belirtilen askı ilanı hariç diğer ilanlar yapılmaksızın öncelikle fiili durumlarına uygun olarak ifraz ve/veya tevhit edilmek suretiyle kadastroları yapılarak tapuda Hazine adına tescil edilir ve kadastro tutanağının beyanlar hanesindeki bilgiler tapu kütüğünün beyanlar hanesine de aynen aktarılır. Tapu kütüğünün beyanlar hanesinde taşınmazın zilyedi/kullanıcısı ve/veya üzerindeki muhdesatın sahibi olarak gösterilen kişiler veya bunların kanuni ya da akdi halefleri, bu madde kapsamında hak sahibi sayılır.”

“Bu kapsamda yapılacak kadastro çalışmaları ikinci kadastro sayılmaz.

Bu madde kapsamında kalan taşınmaz mallar ile tescil harici yerler, daha öncesinde tapuda Hazine adına tescil edilmiş olup olmadığına veya tescil harici bırakılıp bırakılmadığına bakılmaksızın Maliye Bakanlığının talebi üzerine, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne fiili kullanım durumları dikkate alınmak suretiyle ifraz ve/veya tevhit de edilebilir.

Bu madde kapsamında kalan taşınmaz mallar ile tescil harici yerlerin kadastro çalışmaları ile diğer iş ve işlemler 3402 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi hükümlerine göre yürütülür.

Bu maddeye göre tapuda Hazine adına tescil edilen taşınmaz mallardan hak sahiplerine devrinde sakınca bulunmayanlar, kadastro işlemlerinin kesinleştiği tarihten itibaren beş yıl içinde il defterdarlığına veya taşınmazın bulunduğu ilçe mal müdürlüğüne müracaat etmeleri hâlinde hak sahiplerine, 3402 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen miktarları aşmamak kaydıyla 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 63 üncü maddesine göre hesaplanacak harca esas değeri üzerinden devredilir.

Bu taşınmaz mallardan fiili durumuna uygun olarak ifraz ve/veya tevhit edilerek müstakil parsel olarak devredilmesi mümkün olmayanlar paylı olarak, üzerinde çok katlı bina bulunan taşınmazlar ise kat irtifakı/mülkiyeti tesisi suretiyle, bunun mümkün olmaması hâlinde ise paylı olarak hak sahiplerine devredilebilir.

Hak sahiplerinin, daha önce bu taşınmaz mallar hakkında 24/2/1984 tarihli ve 2981 sayılı Kanun hükümlerine uygun olarak arsa bedelinin tamamını ödeyerek; tapu tahsis belgesi almış olan kişiler veya tapu tahsis belgesi almak için yetkili idaresine müracaat eden ancak işlemleri henüz sonuçlandıramamış olan kişiler olması hâlinde, bu taşınmaz malların tapu tahsis veya müracaat belgelerinde belirtilen miktar kadar olan kısmı 2981 sayılı Kanun hükümlerine göre, bu miktardan fazla olan kısmı ise 492 sayılı Kanunun 63 üncü maddesine göre hesaplanacak harca esas değeri üzerinden devredilir. Devredilen taşınmaz malların tapu tahsis veya müracaat belgelerinde belirtilen ve arsa bedeli tamamen ödenen kısımları için hak sahiplerinden kadastro harcı dışında bir bedel alınmaz. Bu taşınmaz mallar için hak

sahipleri tarafından kısmen 6denen arsa bedelleri ise, devir işleminin yapılacağı tarihe kadar kanuni faizi uygulanarak g6ncellenir ve devir bedelinden d6ř6l6r. Arsa bedelini hiç 6demeyen hak sahipleri hakkında ise bu maddeye g6re harca esas değer 6zerinden devir işlemi yapılır.”

GEÇİCİ MADDE 1 – 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı B6y6kşehir Belediyesi Kanununun geçici 3 6nc6 maddesi ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 5 inci maddesi kapsamında vadesi 31/12/2004 ve 6ncesine ait uzlaşma kapsamına girmiş boręlar için 31/12/2004 tarihinden itibaren takip amağlı olarak hesaplarda tutulan gecikme zammı gibi her t6rl6 fer’iler, Uzlařma Kararlarının Resm6 Gazete’de yayımlanması ile birlikte, alacak olarak addedilmez ve takip edildikleri hesaplardan ęıkarılır. 5216 sayılı Kanunun geçici 3 6nc6 maddesi ile 5393 sayılı Kanunun geçici 5 inci maddesi ve bu maddenin uygulanmasında ortaya ęıkabilecek teredd6tleri gidermeye ve gerekli d6zenlemeleri yapmaya Hazine M6steşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkilidir.

MADDE 26 – Bu Kanunun;

a) 8 inci maddesi ile 5520 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen (ı) bendi 1/7/2015 tarihinde,

b) 16 ncı maddesi ile 23 6nc6 maddesinin (a) ve (b) bentleri 15/5/2015 tarihinde,

c) Geçici 1 inci maddesi 1/1/2005 tarihinden geçerli olmak 6zere yayımı tarihinde,

ę) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

y6r6rl6ęe girer.

MADDE 27 – Bu Kanun h6k6mlerini Bakanlar Kurulu y6r6t6r.